A°. 1835. N°. 21.

SURINAAMSCHE Courant. LETTERKUNDIG Dagblad.

Vrijdag den 13den Maart.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

In overweging genomen hebbende, de noodzakelijkheid, welke er bestaat om art. 26 der vigerende Zegel-Ordonnantie, luidende:

» *Verkladde* of *verschrevene* Zegels, » zullen tegen andere van hetzelfde » kaliber bij den Distributeur van het » Zegel kunnen worden verwisseld of » ingeruild; mits op bekomene auto- » risatie van den Contrôleur Generaal » van Finantien."

Eenigzins te wijzigen:

ZOO IS HET, dat Wij, de Koloniale Raad gehoord in deszelfs vergadering van den 3den Maart ll.

Hebben goedgevonden en verstaan, zoo als Wij goedvinden en verstaan bij dezen.

ARTIKEL 1.

Het zes en twintigste artikel der vigerende Zegel-Ordonnantie, gearresteerd bij Publicatie van den 21/23 December 1830, zal alleenlijk toerasselijk zijn op Zegels, welke *Vijf en Twintig Guldens* (*f* 25) of meer bedragen, zoodanig dat de verkladde of verschrevene Zegels van minder kaliber, niet meer ter verruiling of verwisseling zullen mogen worden aangeboden.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 10den Maart 1835, het Twee en Twintigste jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den zelven dage.
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 10 *Maart* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 24sten Februarij ll., n°. 224/201, is tot 1ste LUITENANT in de Divisie *boven Commewijne* benoemd en aangesteld, den 2de LUITENANT J. F. BETTEN, tot 2de LUITENANT den VAANDRIG J. A. W. RIVOIRE, en tot VAANDRIG den 1ste ADJUDANT T. KAAS, alle in gemelde Divisie.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 10 *Maart* 1835.

(12948) Alzoo J. G. KRUGER en J. F. ROUX, als Gemagtigden van JAN FREDERIK SCHARF, WILLEM BRUIJN en JACOB HENDRIK LUDEN, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *Onverwacht* gelegen aan de *Paramarikakreek* af- en op den privé naam van J. H. LUDEN over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien dagen*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen, zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 11 *Maart* 1835.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen:

ALEXANDER LYONS *jongman* en JUDITH COENRAAD GOMPERTS *jonge dochter*, beiden geboren en woonachtig alhier.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

Mengelingen.

DE HEL-BRUG.

In de nabijheid van Bendearg in de Hooglanden van Schotland in eene enge bergpas tusschen de rotsen, welke, op eenigen afstand gezien, het voorkomen heeft van eene door kunst gebouwde brug. Nader bij gekomen, bepeurt men, dat dit gewelf, hetwelk uit groote ruwe tegen elkander gestapelde rotsblokken bestaat, door de Natuur zelve, als in een reusachtig spel van bouwkunst gevormd werd. De kanten zijn op sommige plaatsen met t-melijk hooge boomen bedekt; en de reiziger, die aan geene duizelingen onderhevig is, kan onder zich de nesten van roofvogels bespieden. Het pad daarover is zoo smal, dat twee personen elkander niet voorbij kunnen gaan, en schoon hetzelve eenen omweg van drie mijlen uitwint, wordt deze gevaarlijke weg door geene anderen dan door inboorlingen gebruikt. Daar echter eene kromte in deze pas belet denzelven van het eene einde tot het andere geheel te overzien, gebeurt het somtijds, dat twee reizigers elkander ontmoeten, en in dit geval gaat een van hen op den grond liggen, terwijl de andere voorzigtelijk over zijn ligchaam heen kruipt. Eenmaal gebeurde het, dat een Hooglander dezen bergpas overging, en bijna op het hoogste gedeelte van den boog gekomen zijnde, bemerkte dat van de tegenovergestelde zijde een ander op zijn gemak kwam aanwendelen. Daar de eerste tot een voornaam geslacht behoorde, riep hij den anderen toe, dat hij moest gaan liggen. Deze gaf geen acht op dit bevel, en beiden ontmoetten elkander op den top. Zij waren CAIRN en BENDEARG, behoorende tot de elkander vijandige stammen GRANT en MACPHERSON »Ik was het eerst op den top:" zeide BENEARG, »en riep eerst, ga liggen, dat ik in vrede overga." — Wanneer de GRANT voor den MACPHERSON nedervalt, moet het zijn met een zwaard door het ligchaam." — »Keer dan om:" zeide BENEDARG, »en ga terug zoo als gij kwaamt!" — »Ga zelf terug, indien gij verkiest:" hernam GRANT »ik wil de eerste van mijnen naam niet zijn, die voor eenen MACPHERSON wijkt." —

Daarop wierpen zij hunne gepluimde mutsen, welke hen in eene worsteling slechts zouden belemmerd hebben, over den steilen kant, en naderden elkander met langzame schreden. Beiden waren ongewapend. Zij maakten zich gereed tot eene wanhopige worsteling. Hunne voeten vast op den grond geplant, met zaamgedrukte lippen, gefronsd voorhoofd, en trotsche vurige blikken, stonden zij elkanders aanval af te wachten. Op hetzelfde oogenblik grepen beiden elkander aan, maar daar zij beiden even sterk waren, was geen hunner in staat den anderen uit zijnen stand te rukken. Onbeweeglijk met ingehouden adem, en gespannen spieren stonden zij, op de rots als of zij standbeelden waren uit de rots zelve gehouwen. Eindelijk gelukte het MACPHERSON om zijnen voet eenen vasteren stand te geven, en terwijl hij bukte, boog hij zijnen vijand met geweld met zich neder, tot dat beiden over de steilte hingen, en in den duizeling-wekkenden afgrond nederzagen. De strijd was twijfelachtig; want ook GRANT had zijnen voet tegen eene hoogte geplaatst, en hield zijnen vijand omkneld. Doch op dit oogenblik zonk MACPHERSON langzaam en bedaard op zijne knie, en terwijl GRANT achter uit sprong en bukte, om zich van zijn vermeend voordeel te bedienen, slingerde zijn vijand hem over zijn hoofd in de diepte. MACPHERSON-zelf viel achter over. Zijn ligchaam hing gedeeltelijk over de rots; een steen zonk onder hem weg, en hij was op het punt van te vallen, toen hij met eene wanhopige poging de rots boven zich aangreep; en zich ophief. Er was eene tusschenpoos van doodelijke stilte, en het stoutmoedig hart van MACPHERSON gevoelde eene rilling van benauwdheid en bezwijming. Ten laatste, als door eene geheimzinnige magt gedwongen, zag hij over den rand des afgronds naar omlaag. GRANT had met eene verstijvende hand de ruwe punt eener rotsklomp aangegrepen— zijn vijand was bijna binnen zijn bereik. Zijn gelaat, waarop doodangst en wanhoop geteekend stonden, was haar boven ge-

trend, maar hij sprak geen woord, uitte geen schreeuw. In het volgend oogenblik liet hij los, en met een verbrijzeld hoofd stortte hij in de diepte, in het gezigt van zijnen erfelijken vijand. Het gekneusde lijk verdween tusschen de boomen; een doffe galm rees uit de diepte op.

MACPHERSON keerde naar huis terug — als een veranderd man. Hij nam eene plaats in het leger, en sneuvelde in den oorlog in Spanje. De Gaelsche naam van de plaats waar dit treurspel voorviel beteekent: Hel-Brug.

SPIEGEL VOOR EENIGEN.

Verstrooidheid, in het bijzonder een gebrek, maar op verre na niet het echte kenmerk der geleerden, en dat hun vooral misstaat, was ook een euvel, waaraan *Jean Paul Friedrich Richter* mank ging. Van dezen bekenden Schrijver, die een sterk rooker was, verhaalt men, dat hij dikwijls, als hij zijne pijp uitklopte, geroepen had: »*binnen*," meenende dat er iemand aan de deur tikte. De groote *Newton* nam in gezelschap den vinger eener naast hem zittende juffer, en bragt dien als een pijpuithaler aan zijne gloeijende pijp.

Van den Deenschen Staatraad *Torlacius*, diep onderzoeker der Oudheid, wordt onder anderen het volgende verhaald: Op eenen schoonen zomeravond reed onze navorscher, wien de Geneesheeren de beweging hadden aanbevolen, te paard, om een luchtje te scheppen, en nam, om toch geen tijd te verliezen, eenen Groenlandschen foliant in de hand, welken hij op het vlijtigst bestudeerde. Het aan zichzelven overgelatene ros van den Staatsraad begon al spoedig te grazen en daarna in de sloot te springen, waardoor eindelijk de ruiter het evenwigt verloor en naast het paard kwam te liggen. Bij geluk was de val niet hoog, en daarbij zacht; hij viel zoo netjes dat hij met zijn belangrijk lezen rustig kon voortgaan, zonder dat hij zelfs zijne vernedering bemerkte. Een bekende kwam intusschen voorbij rijden, liet stilhouden, en riep den in de sloot liggenden professor toe: »Mijnheer de Staatsraad! wilt gij niet met mij rijden?" — »Ik dank u," antwoordde hij knorrig: »ziet gij dan niet dat ik *rijd*?"

Ook in de dagelijksche gesprekken kan men zich daardoor niet alleen belachelijk, maar aan de grofste lompheden schuldig maken. *La Bruyère* zegt: *Menalkus* was bij eene jonge weduwe; hij spreekt met haar over haren overledenen echtgenoot, en vraagt waaraan hij gestorven is. Hierop begint de ontroostbare snikkend en breed over de ziekte uit te weiden en eindigt, waar haar dierbare gade haar op aarde verliet, in eenen vloed van tranen. *Menalkus* bewogen, zoekt haar te troosten en vraagt deelnemend: »Maar Mevrouw, had gij er dan geene meer?"

Ofschoon men eenen *Newton c. s.* gaarne eene oogenblikkelijke verstrooidheid ten beste houdt, is men echter zelden zoo toegevend omtrent anderen, die zich aan verstrooidheid of liever afwezigheid van gedachten schuldig maken: verklaart men daarmede niet in een gezelschap, dat men het zijne opmerkzaamheid niet waardig keurt? beleedigt men het dan niet, door zulk een bewijs van minachting?... Maar het is reeds lang eene bewezene waarheid, dat de verstrooidheid de droom is eens wakenden; ergo — die zich aan verstrooidheid *schuldig* maakt is een DROOMER!

DE TROTSCHHEID VERNEDERT EN GESTRAFT.

Eer keizer JOSEPHUS II, de grenzen van *Oostenrijk* verliet, ontmoette hij, geheel onbekend reizende, een van die ijdele trotsche wezens, die, dan eerst laag en verachtelijk zich voordoen, wanneer zij zich boven hunne minderen zoeken te verheffen; steeds vergetende, dat ware deugd alleen den mensch waarde geeft, daartoe menschen en menschen oorspronkelijk aan elkander gelijk zijn. De Graaf VAN FALKENSTEIN, onder dezen naam reisde de keizer, was naauwelijks aan eene herberg afgestapt, of hij ontdekte eene kostbare toerusting voorgegaan en gevolgd door eenen grootschen stoet. Onderzoekende, welk eenen edelman met zulk een toestel reisde, kreeg tot antwoord, dat het de bisschop van . . . . . was, naar *Weenen* gaande met zijnen vikaris. De Graaf, verzekerd van zijne onbekendheid bij den bisschop, liet hem vragen, of hij de eer mogt hebben, met hem een avondmaaltijd te houden? De kerkvoogd ontving met koelheid deze uitnoodiging van een heer, die hij dacht, in waardigheid verre beneden hem te zijn, en zou, zonder het aanhouden van zijnen vikaris, den vreemdeling aan zijne tafel niet toegelaten hebben.

De bisschop van gedachte zijnde, dat hij den onbekende eene te groote eer aandeed, sprak tot den gast onder den maaltijd weinig, en het tafelgesprek zou bijna niets beteekend hebben, indien de vikaris geene grootere maat van bescheidenheid bezeten had. Deze onderrigtte, na veel geestigheid in zijne gesprekken getoond te hebben, dat de bisschop ten hove ging, om eene rijke abtdij te verzoeken, met volle verzekering, dat hij dezelve zou verkrijgen.

Zijne Majesteit vertrok, zoo luttel voldaan over den belagchelijken trotsch des bisschops, als vergenoegd over de ontdekte uitmuntende heedanigheden diens reisgenoots. De bisschop was niet te *Weenen* gekomen, of vervoegde zich bij den eersten dienaar van den staat, maar hoe groot was zijne teleurstelling, toen hij vernemen moest, dat er over die rijke abtdij beschikt was, ten voordeele van zijnen vikaris, op aanprijzing van den heer, met wien hij des avonds in de herberg te... gegeten had.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, de Nd. Am Brik *Rice Plant*, Kapt Bawden, van Boston; Passagiers: den Heer *Green* en twee Bedienden.

Den 10den, de Engelsche Schoener *Perseverance*, Kapt. L. C. de Wit, van Berbice.

OITGEKLAARD.

Den 7den, het Schip *Theresia Alida*, Kapt. H. H. Kral, naar Amsterdam; lading 195 vaten Suiker en 32 balen schoone Katoen.

Den 9den, de Nederlandsche Sloep *Ludolf en Constant*, Kapt. Robert Barbour, naar Martinique.

Den 10den, het Schip *de Eeensgezindheid*, Kapt P. F. Kuiper, naar Amsterdam; lading 375 vaten Suiker, en 252 ℔ Koper.

Idem, de Engelsche Schoener *John*, Kapt. G. M. Forbes, naar Demerary; in Ballast.

Advertentiën.

(14268) Alzoo G. C. HAMPE, in kwaliteit als Gemagtigde van GERARD HENRICH, HENRIETTA WILHELMINA DOROTHEA en ERNST AUGUST WISCHMEIJER, *ab instestate* Erfgenamen van wijlen hunnen Broeder CHRISTIAAN FERDINAND WISCHMEIJER, zich aan de Commissie tot de Zaken van de *Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedel Kamer*, geadresseerd heeft en verzocht de overgave der Nalatenschap van den opgenoemden C. F. WISCHMEIJER;

Zoo wordt door den ondergeteekenden als daartoe geautoriseerd, zulks ter kennis van het algemeen gebragt, om, wanneer hiertegen wettige verhinderingen bestaan mogten, daarvan binnen *zes* weken na heden, aan de Commissie te doen blijken.

Paramaribo, den 12 Maart 1835.

De Scriba van de Commissie,
R. GOLLENSTEDE.

(12950) Worden bij publieke inschrijving aan de meestbiedende (mits goedgekeurd), te Koop aangeboden, van de Plantaadje *Le Mastrouge*:

25 vaten *SUIKER.*

Dezelve moeten (na de toewijzing) door den kooper voor eigene rekening en risico worden afgehaald.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ter Griffie van het Geregtshof, tot Vrijdag den 20sten dezer, wanneer dezelve ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo, den 12 Maart 1835.

J. L. VAN TOLL,
Seq. c. s.

(12952) De ondergeteekende geeft bij deze kennis aan het geëerde publiek, dat hij de *SLAGTERIJ* van den Heer P. VAN LEEUWEN, heeft overgenomen. — Recommandeert zich tot het *Slagten* van alles wat in dat vak voorkomt; met belofte van een prompte en exacte bediening.

Paramaribo, den 10 Maart 1835.

E. BARTELINK.

Wonende in de *Ledesmastraat*, L^a. D. N°. 820.

(12947) ☞ Wordt in *Huur* gevraagd eenen bekwamen *KOK*. — Nadere informatien bij de Uitgevers dezer Courant.

Paramaribo den 12 Maart 1835

☞ Vendu

HEDEN MIDDAG ten 4 uren, ten Pakhuize van Kapt. A. AHLERS JR. (11534)

(12946) ANNA SOPHIA FREDERICHSEN vertrekt.

Schepen in lading.

Naar Amsterdam:

Het Schip *Elisabeth*, Kapt. J. H. Brandt — Adres bij *Gebrs. Reijns.* — Sluit 25 Maart.

Het Schip *Susanna Maria*, Kapt. J. F. Spiegelberg. Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — Sluit 14 Maart.

Het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij *L. D. J. van Bommel* — sluit 20 Maart.

Het Schip *de Nederlanden*, Kapt. C. Hofker. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.*

Het Schip *Leonidas*, Kapt. B. M. Corbierre. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.*

Het Schip *Sophia Maria*, Kapt. G. L. Roperhoff. — Adres bij *L. D. J. van Bommel.* — sluit 31 Maart.

Het Schip *de Koophandel*, Kapt. F. Popken. — Adres bij *Leijsner en Scheffer* — Sluit 25 Maart.

Het Schip *Stant Vriesz*, Kapt. C. S. de Vries. — Adres *Leijsner* en *Scheffer.*

Het Schip *de Onderneming*, Kapt. Reinier Dekker. — Adres bij *J. L. Gellée.*

Het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. Adres bij *J. L. Gellée.* — sluit uiterlijk 14 Maart.

Het Schip *Wilhelmina en Maria* Kapt. J. J. Bart. — Adres bij *J. L. Gellée* — sluit uiterlijk 25 Maart.

Het Schip *Agneta*, Kapt. K. L. Spijkman. — Adres bij *J. L. Gellée.* — Sluit 16 Maart.

Het Schip *Harmonie*, Kapt. D. Spreeuw. — Adres bij *J. F. Favereij.* — Sluit 20 Maart.

Het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij *Degenhard en Kramer.*

Het Schip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij *H. P. van Mark.*

Het Schip *Rencke*, Kapt. J. Oltmans. — Adres bij *H. P. van Mark.*

Het Schip *Concordia*, Kapt. J. J. Dijk. — Adres bij *Marcus Samson Jr.* — sluit 28 Maart.

Het Schip *Jeannette*, Kapt. T. Bodeman Hz. — Adres bij *F. Bothe.* — Sluit 21 Maart.

Het Schip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. J. H. Bodeman. Adres bij *F. Bothe.*

Naar Rotterdam:

Het Schip *de Hoop*, Kapt. L. Teunis. — Adres bij *van West* en *de Hart*

Het Schip *Margaretha*, Kapt. H. Hagers. — Adres bij *van West* en *de Hart.*

Het Schip *de jonge Arie*, Kapt. L. Hus. — Adres bij *Gebr. Reijns.* — Sluit medio Maart.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.